



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13. září 2016 samosoudcem Mgr. Markem Stachem

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného]

[datum narození] v [obec], nezaměstnaný, bytem [adresa],

je vinen,

že

1)

v období od 1.5.2013 do 2.7.2015 svou bývalou přítelkyní [celé jméno poškozené], nyní žijící v [obec], okr. [obec], v úmyslu přimět ji k obnovení jejich vztahu či v reakci na její odmítání, soustavně prostřednictvím textových zpráv zasílaných z různých mobilních telefonních čísel, dále zasílaných internetem, přes sociální síť facebook a prostřednictvím telefonních hovorů, tuto kontaktoval zprávami a telefonními hovory obtěžujícího a vulgárního charakteru, ale také výhružného, kdy jí vyhrožoval pomstou, zničením její osoby a její rodiny, zveřejněním fotografií a videa z jejího intimního života, přičemž se jednalo o relativně soustavné zasílání zpráv či kontaktování prostřednictvím telefonických hovorů, v některých případech takto obžalovaný jednal i v rámci osobních kontaktů se jmenovanou, při příležitosti rodinných setkání či styku s dětmi a takovéto kontaktování jmenované probíhalo s četností i řádově v desítkách denně, přičemž takovéto jednání v [celé jméno poškozené] vzbudilo pocity strachu a psychického tlaku, v důsledku čehož byla dokonce nucena vyhledat odbornou pomoc,

2)

v období od 23.5.2013 do 2.7.2015 v [obec], okr. [obec], ani nikde jinde, ničím nepřispěl na výživu svých nezl. synů [jméno], [datum narození] a [jméno], [datum narození], [příjmení], ačkoliv mu tato povinnost vyplývá z občanského zákoníku a dle pravomocného rozsudku Okresního soudu v Bruntále, pob. v [obec] ze dne 9.9.2014 č.j. 25P 127/2013-138 byl tak povinen činit na každého ze synů částkou 1.000 Kč měsíčně, vždy ke každému prvnímu dni v měsíci předem k rukám matky [celé jméno poškozené], které tak na výživném dluží celkem částku 45.000 Kč, přičemž si takto počínal v obdobích:

- I. od 1.1.2014 do 2.7.2015 v případě nezl. [jméno],
- II. od 23.5.2013 do 2.7.2015 v případě nezl. [jméno],

o syny ani jinak nepečoval a neprojevoval o ně pravidelný a soustavný zájem, a ačkoliv byl oficiálně veden jako nezaměstnaný a pobíral sociální dávky, výživné platit mohl, když měl příjmy z činnosti, kterou oficiálně nevykazoval a z níž si byl schopen opatřovat mimo jiné i tabákové produkty či alkohol, o zaměstnání se dostatečně nezajímal i přesto, že si v [obec] mohl najít řádné zaměstnání v dělnické profesi, kterou se v minulosti živil, zaručující mu dostatek finančních prostředků k placení výživného, když nemá ani žádné zdravotní omezení, výživné nehradil záměrně jako odplatu za to, že se matka jeho synů k němu odmítala vrátit, přičemž v důsledku nepříznivé finanční situace v rodině matky této musely být od srpna 2013 vypláceny dávky pomoci v hmotné nouzi, jinak by děti byly ohroženy nedostatkem,

tedy v bodě 1)

jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhrožoval ublížením na zdraví nebo jinou újmou jemu nebo jeho osobám blízkým a vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktoval, a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých,

v bodě 2)

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce, a vydal oprávněnou osobu nebezpeční nouze,

čímž spáchal

v bodě 1)

přechin nebezpečného pronásledování dle § 354 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku,

v bodě 2)

přechin zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

a zato se odsuzuje

podle § 196 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tří) roků.

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému jako podmínka osvědčení ukládá povinnost ve zkušební době řádně platit běžné výživné a podle svých možností a schopností splácet dlužné výživné.

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému dále jako podmínka osvědčení ukládá povinnost zdržet se kontaktů poškozené [celé jméno poškozené] nad rámec běžných dohod ohledně styku s jejich společnými dětmi, zejména zdržet se jakýchkoliv obtěžujících, vulgárních či výhrůžných kontaktů, osobních či cestou telefonické

komunikace, komunikace prostřednictvím sociálních sítí či provozované obdobným způsobem.

Odůvodnění:

Na základě důkazů provedených v rámci hlavního líčení dospěl soud k závěru, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jednal způsobem podrobně popsáním ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku. Takovýto skutkový děj byl v průběhu hlavního líčení zjištěn z výpovědí svědků [celé jméno poškozené], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [celé jméno poškozené], jakož i z listinných důkazů spočívajících v protokolu o ohledání věci spolu se zadokumentováním textových zpráv, záznamu komunikace přes sociální síť, rozhodnutí soudu v opatrovnickém řízení a dalších materiálech s tímto řízením souvisejících, fotodokumentaci poškozené bundy, zprávách úřadu práce, zprávě OSSZ Ostravě, či vyjádření jednotlivých zaměstnavatelů, jakož i porovnáním výše uvedených důkazů s výpovědí obžalovaného [celé jméno obžalovaného].

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] přesto, že byl k hlavnímu líčení včas a řádně předvolán se na počátek hlavního líčení bez jakékoliv omluvy nedostavil a z toho důvodu soud v úvodu hlavního líčení přečetl protokol o jeho výslechu z přípravného řízení v procesním postavení obviněného v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trestního řádu. Tehdy obžalovaný sice odmítl k věci blíže vypovídat, nicméně z jeho vyjádření je zřejmé, že trestnou činnost popírá, přičemž relativně všeobecným způsobem poukazoval na to, že se mu poškozená [celé jméno poškozené] snaží škodit, aniž by tento tvrzený postup z její strany blíže zdůvodnil. K hlavnímu líčení se pak obžalovaný dostavil až s výrazným zpožděním téměř jedné hodiny, aniž by tento pozdní příchod omluvil. Rovněž u hlavního líčení odmítl obžalovaný k věci vypovídat a pouze reagoval na provedený důkaz v podobě výslechu svědkyně [příjmení] s tím, že veškeré důkazy proti jeho osobě jsou lživé, poškozená naopak zneužívala jeho osobu a namítl, že syn [jméno] není jeho biologickým synem, když k prohlášení otcovství k jeho osobě byl přiměn poškozenou. Následně obžalovaný prohlásil, že se dalšímu průběhu hlavního líčení nechce účastnit, opustil jednací síň a hlavní líčení proto dále opětovně probíhalo v jeho nepřítomnosti.

Svědkyně [celé jméno poškozené] u hlavního líčení popsala soužití s obžalovaným včetně období, od kdy do kdy spolu sdíleli společnou domácnost, přičemž podle svědkyně docházelo už v průběhu soužití s obžalovaným k vyvíjení tlaku na její osobu pramenící zřejmě z jeho žárlivosti, kdy svědkyni zamezoval kontakt s jinými osobami, postupně podle svědkyně docházelo z jeho strany i k fyzickému násilí vůči její osobě, i když toto se svědkyně snažila opětovat. Podle svědkyně byl rozchod s obžalovaným jednoznačně iniciován z její strany z důvodu jeho nevhodného jednání, přičemž k tomuto došlo v průběhu jara 2013 a už 1. 5. 2013, kdy se svědkyně od obžalovaného odstěhovala, jí tento začal zasílat obtěžující či výhrůžné zprávy prostřednictvím textových zpráv telefonem, prostřednictvím sociálních sítí, případně jí i kontaktoval telefonickými hovory nebo osobně. V rámci komunikace se svědkyní se obžalovaný v některých případech snažil řešit i kontakt s dětmi, v naprosté většině se však podle svědkyně dětmi vůbec nezabýval a pouze se snažil přimět svědkyni k návratu zpět k obžalovanému. Podle svědkyně byla období, kdy takovéto kontakty ze strany obžalovaného byly velice časté, třeba i v řádu desítek zpráv denně, poté však byla období, kdy po dobu maximálně jednoho měsíce nebyl žádný kontakt z jeho strany, avšak následně kontaktování svědkyně opět obnovil. Zprávy byly vesměs obtěžujícího charakteru, přičemž velmi často obžalovaný sahal i k výhrůžkám, kdy svědkyni psal, že jí zničí život, pokud se k němu nevrátí a že jí ze života udělá peklo, vyhrožoval i fyzickým násilím, jako že svědkyni podřeže, případně že zabije její rodinné příslušníky nebo že pokud si svědkyně najde nějakého partnera, zabije i jeho. Svědkyni rovněž vyhrožoval tím, že jí zničí život tak, že bude zveřejňovat na internetu nebo i vylepením na ulicích jejich intimních fotografií či videonahrávek z jejich intimního života, které si obžalovaný v průběhu jejich soužití pořizoval. V rámci kontaktování svědkyně obžalovaný používal i vulgarismy, a to v některých případech i při osobních kontaktech se svědkyní přímo před jejich dětmi. Pokud obžalovaný

svědkyni kontaktoval prostřednictvím textových zpráv, většinou tak činil prostřednictvím internetu, kde byly zadávány pouze náhodně různá čísla, přičemž se nejednalo o telefonní čísla obžalovaného, někdy ale k zaslání textových zpráv používal svůj telefon, jehož číslo měla svědkyně uloženo pod jménem [jméno] v telefonním seznamu svého mobilního telefonu. Pokud jde o přepisy textových zpráv, tyto svědkyně doložila policejnímu orgánu tak, že tomuto poskytla svůj mobilní telefon a společně s policisty provedli v mobilním centru tisk textu jednotlivých zpráv z telefonu. Podle svědkyně však s ohledem na kapacitu telefonu tento v žádném případě neobsahuje veškeré zprávy, které jí obžalovaný od jejich rozchodu zasílal. Že se jedná o zprávy zasílané obžalovaným, svědkyně neměla pochyb ve všech případech i tehdy, kdy zde nebylo uvedeno telefonní číslo obžalovaného, když podle svědkyně je špatný pravopis obžalovaného nezaměnitelný a navíc nikdo jiný nemohl znát tolik podrobností ze soužití obžalovaného se svědkyní, jaké byly ve zprávách uváděny, než sám obžalovaný. Svědkyně rovněž uvedla, že si nepřála, aby obžalovaný jí kontaktoval, přičemž z počátku se snažila na jeho zprávy reagovat tak, aby se svým jednáním přestal a nadále jí už nekontaktoval, nicméně po těchto jejich odpovědích začaly ze strany obžalovaného chodit ještě agresivnější zprávy a proto později jakýchkoliv reakcí na zprávy obžalovaného zanechala z obavy ve vyostření celé situace. Pokud jde o zprávy prostřednictvím sociálních sítí, snažila se svědkyně profily obžalovaného na těchto sítích blokovat, nicméně obžalovaný si vždy založil nové profily, ze kterých jí kontaktoval, a proto pro svědkyni bylo jakékoliv zamezení takového kontaktu ze strany obžalovaného prakticky nemožné. V návaznosti na jednání obžalovaného měla svědkyně velké obavy, zejména s ohledem na výhrůžky používané z jeho strany, dokonce musela vyhledat i odbornou pomoc v rámci docházek na terapie do rodinného centra. Svědkyně rovněž potvrdila, že obžalovaný určitým způsobem začal své výhrůžky dokonce naplňovat v tom směru, že začal zakládat profily na sociálních sítích, v nichž vystupoval jejím jménem a zasílal osobám z jejího okolí sdělení, že svědkyně se začala živit prostitucí a toto doplňoval i o fotografie, které takovéto tvrzení měly dokládat. Tyto skutečnosti se svědkyně dověděla od svých známých. V každém případě svědkyně u hlavního líčení potvrdila, že popisované jednání obžalovaného s určitými přestávkami, které vždy trvaly maximálně jeden měsíc, pokračuje prakticky doposud, i když v poslední době se intenzita snížila, zejména ale pokračovalo i po době, která je vymezena v podané obžalobě, a to přinejmenším do července 2015, kdy bylo zahájeno trestní stíhání obžalovaného.

K jednání pod bodem 2) podané obžaloby svědkyně [celé jméno poškozené] uvedla, že obžalovaný na své dva syny výživné nikdy nehradil, přičemž výslovně jí opakovaně sdělil, že dokud se k němu nenastěhuje svědkyně s dětmi zpět do [obec], výživné na děti ani platit nehodlá. Takto obžalovaný jednal i přesto, že svědkyni vícekrát sděloval, že má dobře placenou práci, která však podle svědkyně byla asi tzv. na černo a že je schopen svědkyni i děti finančně zajistit za předpokladu, že by se k němu všichni vrátili. Svědkyni samotné si obžalovaný nikdy nestěžoval, že by měl nedostatek finančních prostředků, takto se vyjadřoval pouze před svými rodiči za situace, že po nich nějaké peníze chtěl. Podle svědkyně se obžalovaný rovněž věnuje pouštění hudby, z čehož může mít určité příjmy, zároveň má podle svědkyně i různé výdaje nasvědčující tomu, že přísun finančních prostředků má, když podle svědkyně si kupuje desky s hudebními nahrávkami, tiskne si plakáty, podle svědkyně rovněž obžalovaný byl, i v současné době je, silný kuřák, který si kupuje klasické cigarety a od svého staršího syna, s nímž obžalovaný bývá ve styku, svědkyně ví, že si obžalovaný rovněž kupuje pivo. Obžalovaný sice synům nakupuje dárky, kupříkladu při příležitosti Vánoc, jedná se však podle svědkyně vesměs o různé hračky a nikoliv o předměty potřebné pro každodenní užívání dětí. Svědkyně rovněž popsala situaci z konce roku 2014, kdy si obžalovaný převzal staršího syna na víkend, avšak ve stanovenou dobu jej nepředal zpět svědkyni, které začal naopak vyhrožovat, že syna neuvidí do té doby, dokud se k němu nevrátí. Situaci podle svědkyně řešil i orgán sociální péče o děti, na který se obrátila, přičemž poté, co byli tímto orgánem kontaktováni rodiče obžalovaného, tito jej přesvědčili, aby jim syna svědkyně předal a svědkyni ho přímo rodiče obžalovaného vrátili. Ke své finanční situaci svědkyně uvedla, že po celou dobu žalovaného období byla na rodičovské dovolené, závislá

mimo jiné i na dávkách pomoci v hmotné nouzi, při nichž je zohledňováno i to, že obžalovaný výživné na syny neplatí. Dále svědkyně popsalas ještě nevhodné jednání obžalovaného z období přibližně června 2015, kdy přímo v bydlíšti rodičů obžalovaného tento svědkyni sexuálně obtěžoval, následně jí ohrožoval nůžkami a dokonce poničil i její oblečení, přičemž musela zasahovat matka obžalovaného.

Svědkyně [jméno] [příjmení], kamarádka poškozené [celé jméno poškozené], u hlavního líčení uvedla, že bližší okolnosti rozchodu poškozené s obžalovaným nezná, nicméně ví o tom, že odešla poškozená od obžalovaného a nikoliv naopak a že od té doby má poškozená s obžalovaným problémy, kdy jí tento posílá obtěžující SMS zprávy a v jednom případě jí dokonce odmítal vrátit jednoho z jejich synů. Podle svědkyně je na poškozené vidět, že se o své syny bojí a že se zřejmě bojí i obžalovaného. Dále se svědkyně vyjádřila k události, kdy na sociální síti s ní začala komunikovat osoba prezentující se jako [celé jméno poškozené], která jí však začala posílat fotografie se sexuálním a až vulgárním podtextem a zprávy, že se poškozená hodlá začít bavit. Podle svědkyně od této osoby obdržela rovněž fotografii poškozené [celé jméno poškozené] s alkoholem, přičemž následně jí k tomuto poškozená sdělila, že přes dotčený profil kontaktuje její známé její bývalý přítel a že už celou věc bude řešit přes policii.

Svědkyně [jméno] [příjmení], rovněž kamarádka poškozené [celé jméno poškozené], u hlavního líčení uvedla, že ví o tom, že v soužití mezi obžalovaným a poškozenou docházelo z jeho strany k zastrašování, vyhrožování i fyzickému násilí, přičemž obdobné jednání pokračovalo i po ukončení vztahu. Blíže svědkyně rozvedla situaci při stěhování poškozené od obžalovaného, jemuž měl být přítomen i obžalovaný, který všem osobám zúčastněným na stěhování vyhrožoval fyzickým násilím. Po odchodu poškozené od obžalovaného dostávala poškozená podle svědkyně obtěžující zprávy ze strany obžalovaného, které byly agresivního charakteru a ve kterých běžně vyhrožoval mimo jiné i násilným jednáním. [jméno] svědkyně rovněž ví o tom, že v jednom případě obžalovaný odmítal poškozené vrátit jejího syna, přičemž sama svědkyně měla s poškozenou jet do [obec] si tohoto vyzvednout, ale situace se následně vyřešila jinak. Svědkyně rovněž obdržela přes sociální síť facebook zprávy z profilu, který se tvářil jako profil poškozené [celé jméno poškozené], které obsahovaly vulgární výrazy a fotografie nahé poškozené s poznámkou, ať všichni z [obec] poznají, jaká ve skutečnosti je. Svědkyni poté došlo, že kontakt v rámci tohoto profilu musel být ze strany obžalovaného a dotčený profil u správce sociální sítě zakázala. Podle svědkyně poškozená jednání obžalovaného nesla velice těžce a musela dokonce vyhledat i odbornou pomoc.

K hlavnímu líčení se nedostavila svědkyně [jméno] [celé jméno poškozené], sestra poškozené [celé jméno poškozené], která svou neúčast řádně omluvila. Vzhledem k tomu, že svědkyně již byla před soudem vyslechnuta dne 8.1.2016 za přítomnosti obžalovaného, byla její předchozí výpověď čtena postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu se souhlasem státní zástupkyně, když obžalovaný se před prováděním tohoto důkazu z jednací síně bez vážného důvodu vzdálil. Jmenovaná svědkyně ve své výpovědi popsalas problémy už z doby soužití mezi obžalovaným a poškozenou s tím, že ze strany poškozeného docházelo k vytváření psychického tlaku na poškozenou a později tuto začal i fyzicky napadat, přičemž v jednom případě takto byla sama svědkyně přítomna výstupu obžalovaného, který vyhrožoval celé její přítomné rodiče, že je pozabíjí a zapálí chatu. Svědkyně rovněž ví o tom, že i po rozchodu obžalovaného a poškozené pokračoval tlak na poškozenou ze strany obžalovaného, tento nátlak je podle svědkyně neustálý a obžalovaný této různým způsobem vyhrožuje, přičemž některé takovéto výhrůžné textové zprávy poškozená svědkyni přímo i ukazovala. Blíže se svědkyně rovněž vyjádřila k okolnostem, kdy jí z vícero profilů přes sociální síť kontaktoval obžalovaný, který se z počátku tvářil tak, že ve skutečnosti s ní komunikuje poškozená, přičemž v rámci tohoto obžalovaný zasílal fotografie se sexuálním či pornografickým podtextem, na některých byla i poškozená bez oblečení, přičemž zasílání těchto fotografií obžalovaný doplňoval o vyjádření, že se nyní poškozená hodlá věnovat pornografii, nebo je doplňoval o různé vulgární výrazy a když jej takto svědkyně prostřednictvím

sociální síť oslovila, začal obžalovaný napadat jí i její rodiče. Že prostřednictvím dotčených profilů se svědkyní komunikuje právě obžalovaný, svědkyně poznala jednak z obsahu jeho příspěvků a jednak podle jeho velmi špatné gramatiky. Dotčené profily na sociálních sítích následně správce sítě zrušil a z toho důvodu je již svědkyně není schopna dohledat.

Svědkyně [jméno] [příjmení], matka obžalovaného, která byla k hlavnímu líčení rovněž předvolána, u tohoto využila svého práva a k věci odmítla vypovídat.

Obžalovaného usvědčují rovněž listinné důkazy. Ve spise je založen protokol o ohledání věci, a to mobilního telefonu poškozené [celé jméno poškozené] značky Sony Ericson, včetně fotografické dokumentace tohoto telefonního přístroje a dále je ve spise založen kompletní výpis textových zpráv získaných z paměti dotčeného mobilního telefonu, v němž jsou takto zaznamenány textové zprávy z období od 31. 8. 2012 do 13. 1. 2015, v mnoha případech z telefonního čísla [tel. číslo], u něhož je uvedeno jména [jméno] a ohledně kterého obžalovaný v době, kdy byl vyslýchán jako osoba podezřelá po svém zadržení tak, jak vyplývá z čl. 52 trestního spisu, uváděl, že se jedná o kontakt na jeho osobu. V ostatních případech se jedná o rozličná telefonní čísla, což odpovídá tomu, že tyto textové zprávy byly zasílány cestou příslušného portálu přes internet. Obsah veškerých textových zpráv i gramatika jejich textu ovšem jednoznačně napovídá tomu, že veškeré dotčené zprávy psala jedna osoba. Z přepisu dotčených textových zpráv je rovněž v naprosté většině zřejmé, že se obžalovaný snaží docílit návratu poškozené zpět k jeho osobě, případně alespoň udržování intimních kontaktů s poškozenou, v návaznosti na což jsou obsaženy i různé výhrůžky ze strany obžalovaného ve smyslu, že poškozené zničí život, že prostřednictvím internetu nebo vylepením na ulicích zveřejní erotické fotografie její osoby, případně vyhrožuje i fyzickým násilím, kdy poškozené například zprávou ze dne 31. 12. 2014 hrozí pohrbením za živa, či zprávou z 12. 3. 2014 vyhrožuje likvidací jakéhokoliv muže, s nímž by chtěla poškozená navázat vztah. Rovněž v uvedených zprávách obžalovaný opakovaně poukazuje na to, že již na internet umístil erotické fotografie či videa poškozené a ve zprávě z 31. 12. 2014 dokonce sděluje, že na sociální síť facebook pod profilem [jméno] [celé jméno poškozené], což je profil, k němuž se vyjadřovala svědkyně [příjmení], umístí hned následujícího dne fotografie a videozáznamy poškozené, a že na tento profil už umístil adresu jejího bydliště. Ve spise jsou rovněž doloženy záznamy komunikace prostřednictvím sociální sítě facebook mezi obžalovaným, vystupujícím pod profily [jméno] [příjmení] či [anonymizována dvě slova] a poškozenou vystupující pod profilem [příjmení] [jméno] z období od 22. do 23. 10. 2014, přičemž obsah příspěvků ze strany obžalovaného je obdobný příspěvkům poskytovaným z jeho strany v rámci textových zpráv mobilním telefonem tak, jak je rozepsáno výše. Prostřednictvím sociálních sítí takto obžalovaný zaslal poškozené i fotografii ležícího psa a na něm ležící kočky, jakoby držící psovi u krku nůž. Jak z příspěvků zasílaných prostřednictvím sociálních sítí, tak z textových zpráv je přitom zjevná velmi špatná znalost gramatiky ze strany obžalovaného. V trestním spise je rovněž založena fotografická dokumentace poškozené bundy [celé jméno poškozené] po útoku ze strany obžalovaného, přičemž podle zprávy Úřadu městského obvodu [část obce] a [část obce] je zřejmá celá řada podnětů k řešení přestupků proti občanskému soužití, které však nakonec prošetřeny nebyly z toho důvodu, že nebyl podán návrh na projednání.

Ve vztahu k vyživovací povinnosti obžalovaného jsou pak doloženy materiály z probíhajícího opatrovníckého řízení ve věci aktuálně řešené u Okresního soudu v Bruntále, pobočky v Krnově, pod sp. zn. 25P 127/2013, přičemž doložen je i rozsudek uvedeného soudu, pravomocný k 31. 10. 2014, kterým byla obžalovanému stanovena vyživovací povinnost na každého ze synů ve výši 1.000 Kč měsíčně s účinností od 1. 1. 2014 v případě syna [jméno] a od 23. 5. 2013 v případě syna [jméno]. V dotčeném rozsudku je rovněž stanovena povinnost hradit dlužné výživné, z čehož jasně vyplývá, že obžalovaný si vyživovací povinnost neplnil ani před právní mocí či vydáním uvedeného rozsudku. Jak dále vyplývá z odůvodnění dotčeného rozsudku, obžalovaný u předchozího zaměstnavatele, [právnícká osoba] a.s., nejen, že v červnu 2011 ukončil pracovní

poměr, ale ani před tímto do zaměstnání řádně nedocházel, přičemž v současné době by prakticky obžalovanému nic nebránilo nástupu zpět k uvedenému zaměstnavateli vzhledem k tomu, že pracovní místo, které zastával, je stále volné a obžalovaný by takto mohl mít čistý měsíční příjem přesahující 36.000 Kč. Příjmy obžalovaného i poškozené [celé jméno poškozené] pak vyplývají zejména ze zpráv příslušných pracovišť Úřadu práce České republiky, podle kterých pak mimo jiné [celé jméno poškozené], která je od srpna 2013 vedena pro posuzování dávek pomoci v hmotné nouzi pouze samostatně se svými dvěma syny, pobírá mimo jiné i příspěvek na živobytí v částkách pohybujících se od 1.700 Kč do 4.360 Kč měsíčně. S ohledem na zprávy Úřadu práce České republiky, podle kterých byli obžalovanému průběžně doporučováni zaměstnavatelé s volnými pracovními místy, pak soud kontaktoval takovéto zaměstnavatele za účelem zjištění, zda se obžalovaný o možnost zaměstnání u těchto zaměstnavatelů skutečně ucházel. Někteří zaměstnavatelé na tento dotaz nebyli schopni odpovědět, v případě zaměstnavatele [anonymizována tři slova] o.p.s. se obžalovaný skutečně v březnu 2015 o možnost zaměstnání ucházel, avšak nesplňoval podmínky pro přijetí, nicméně podle zpráv společností [právnícká osoba], [právnícká osoba] či [právnícká osoba] obžalovaný u těchto zaměstnavatelů zájem o práci ani neprojevil.

Přečinu nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jiného dlouhodobě pronásleduje tím, že vyhrožuje ublížením na zdraví nebo jinou újmou jemu nebo jeho osobám blízkým a takové jednání je způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o život nebo zdraví jeho nebo osob jemu blízkých. Této přečinu podle § 354 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku se pak dopustí ten, kdo výše popsáním způsobem jedná tak, že vytrvale jiného prostřednictvím prostředků elektronických komunikací, písemně nebo jinak kontaktuje.

Přečinu zanedbání povinné výživy se pak podle § 196 odst. 1, 3 trestního zákoníku dopustí ten, kdo neplní, byť i z nedbalosti svou zákonnou povinnost vyživovat nebo zaopatřovat jiného po dobu delší než 4 měsíce a vydá takovým činem oprávněnou osobu nebezpečí nouze.

Z výstupu z obžalovaného jak v průběhu hlavního líčení, tak z průběhu přípravného řízení je zřejmé, že pokud jde o bod 1) podané obžaloby, tak spáchání činu popírá. V rámci své obhajoby však obžalovaný nebyl schopen uvést nic bližšího, než jen obecně formulované výhrady k tomu, že veškeré důkazy proti jeho osobě jsou zmanipulované a výpovědi proti jeho osobě lživé a že ve vztahu s poškozenou [celé jméno poškozené] byl naopak on ten, komu bylo ubližováno. Lze tedy konstatovat, že sám obžalovaný kromě toho, že relativně neurčitě napadal ostatní důkazy, nebyl schopen na svou obhajobu uvést konkrétnější skutečnosti, případně poskytnout konkrétnější důkazy.

Ze spáchání skutku popisovaného pod bodem 1) podané obžaloby je naproti tomu obžalovaný usvědčován podrobnou výpovědí svědkyně [celé jméno poškozené], z níž jednoznačně vyplývá nevhodné a agresivní jednání vůči její osobě už v průběhu jejich vzájemného soužití s tím, že toto jednání obžalovaného pokračuje poté, co se poškozená od obžalovaného odstěhovala, kdy obžalovaný začal poměrně nově volit formu nátlaku zejména prostřednictvím telefonátů, textových zpráv, či příspěvků prostřednictvím sociálních sítí. Svědkyně byla schopna dostatečně podrobně a logicky popsat jednání obžalovaného i co do specifikace různých výhrůžek či dalších projevů obtěžujícího jednání, byla schopna se vyjádřit k četnosti takového postupu obžalovaného a víceméně i ozřejmit motiv, na základě něhož obžalovaný jednal. Výpověď svědkyně učiněná u hlavního líčení je pak v souladu s její výpovědí z přípravného řízení, přičemž v rámci hlavního líčení, zejména na základě dalších dotazů, byla svědkyně schopna uvést ještě další doplňující či zpřesňující údaje. Celkově tak výpověď poškozené [celé jméno poškozené] už sama o sobě působí věrohodně, navíc je podporována i dalšími důkazy. Výpovědi svědkyň [příjmení], [příjmení] či [jméno] [celé jméno poškozené] potvrzují usvědčující výpověď poškozené [celé jméno poškozené] v tom směru, že i tyto osoby, které jsou nějakým způsobem spřízněny s poškozenou, měly povědomí o obtěžujících kontaktech ze strany obžalovaného, přičemž samy

byly dokonce svědkem buďto vyhrožování či obdobného nevhodného jednání z jeho strany, případně i přímo jim obžalovaný zasílal příspěvky s vulgárním či erotickým podtextem, kterými se snažil poškozovat [celé jméno poškozené] tak, jak jí v rámci kontaktů z jeho strany vyhrožoval. Jednoznačně pak výpověď poškozené [celé jméno poškozené] potvrzují a potažmo i obžalovaného usvědčují listinné důkazy, zejména v podobě výpisu jednotlivých textových zpráv či příspěvků zasílaných prostřednictvím sociálních sítí, které svým obsahem přesně odpovídají tomu, jak jednání obžalovaného popisovala poškozená [celé jméno poškozené]. Určitým způsobem je pak možno jako důkaz proti obžalovanému posoudit fotodokumentaci poškozené bundy [celé jméno poškozené].

Vzhledem k tomu, že ve vztahu k bodu 1) podané obžaloby nebyl obžalovaný schopen předložit jakoukoliv konkrétnější obhajobu či důkazy, které by ji podporovaly, a naproti tomu je usvědčován vesměs veškerými důkazy provedenými v průběhu hlavního líčení, nemá soud proč pochybovat o tom, že obžalovaný skutečně jednal přesně tak, jak je popisováno v rámci skutkové věty podané obžaloby pod jejím bodem 1) a potažmo i pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku. S přihlédnutím ke všem výše uvedeným skutečnostem má soud za prokázáno, že obžalovaný v období od 1. 5. 2013, kdy se od něj [celé jméno poškozené] odstěhovala, až do 2. 7. 2015, kdy převzal usnesení o zahájení trestního stíhání a došlo tak k přerušení páchaného skutku, pravidelně pronásledoval [celé jméno poškozené] prostřednictvím textových zpráv či telefonických hovorů a zpráv zasílaných cestou sociálních sítí, tedy prostřednictvím prostředků elektronických komunikací, případně i osobně tak, že jí touto cestou kontaktoval, přestože si to jmenovaná nepřála. V rámci těchto kontaktů pak nejen, že soustavně požadoval po jmenované, aby se k němu vrátila, případně mu umožňovala sexuální kontakty s její osobou, ale rovněž jí vyhrožoval pro případ, že tak neučiní, a to újmou různého druhu, jednak znemožněním v rámci společenského života tím, že by zveřejnil snímky či videozáznamy z jejího sexuálního života, vyvolal by v ostatních lidech zdání, že se živí pornografií či prostitucí, ale vyhrožoval rovněž fyzickým ublížením, zejména zabitím jak jmenované, tak osob jí blízkých, přičemž je nepochybné, že takovéto jeho jednání bylo nejen způsobitelné vzbudit v [celé jméno poškozené] důvodnou obavu o život či zdraví, ať už fyzické nebo psychické, její i osob jí blízkých, ale obžalovaný v ní zcela nepochybně takovéto obavy vzbudil, když poškozená navíc v důsledku jeho jednání musela vyhledávat odbornou pomoc. Takto obžalovaný naplnil nejen znaky přečinu nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1, písm. c) trestního zákoníku tak, jak bylo jeho jednání kvalifikováno v podané obžalobě, ale i podle § 354 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, pročť byl obžalovaný na takovou možnost posouzení svého jednání před skončením dokazování upozorněn v souladu s ustanovením § 190 odst. 2 a § 225 odst. 2 trestního řádu. S ohledem na skutečnosti zjištěné v průběhu hlavního líčení, podle nichž měl obžalovaný poškozenou dokonce fyzicky sexuálně obtěžovat, ohrožovat ji i její děti nůžkami nebo proti její vůli u sebe zdržovat dítě, které měla svěřeno do péče, mohlo by jednání obžalovaného být způsobitelné i k naplnění některého z dalších trestných činů, nicméně soud může rozhodovat pouze o skutku, který byl předmětem podané obžaloby v této trestní věci. Stejně tak je možno podotknout, že obžalovaný tím, že vyhrožoval mimo jiné i násilím, ale i jinou těžkou újmou [celé jméno poškozené] proto, aby ji přiměl k návratu ke své osobě, se již velice přiblížil tomu, aby jeho jednání mohlo být kvalifikováno jako trestný čin vydírání podle § 175 trestního zákoníku, když takto obžalovaný v podstatě nutil pohrůzkami násilí a jiné těžké újmy [celé jméno poškozené], aby něco konala, tedy aby se k němu vrátila. S ohledem na výpověď poškozené [celé jméno poškozené] u hlavního líčení pak soud prodloužil dobu, po kterou mělo k trestné činnosti pod bodem 1) docházet, a to až do okamžiku sdělení obvinění, když je zřejmé, že jednání obžalovaného trvalo soustavně i po datu 15.1.2015, uvedeném v obžalobě.

V případě bodu 2) podané obžaloby a potažmo i výroku tohoto rozsudku pak obžalovaný připustil, že výživné na své syny neplatil, i že si byl této své povinnosti vědom. Na to, že obžalovaný zjevně měl dostatek finančních prostředků, poukazovala ve své výpovědi už svědkyně

[celé jméno poškozené], rovněž takové skutečnosti vyplývají z přepisu textových zpráv, které obžalovaný poškozené zasílal, když v některých těchto zprávách, příkladmo ze dne 26. 9. 2014, obžalovaný poukazoval na to, že se mu v práci daří a má peníze a že [celé jméno poškozené] klidně bude platit výživné 1.000 Kč na každého ze synů, pokud mu ale ona oplátkou bude poskytovat sexuální styk dvakrát do týdne. [jméno] [celé jméno poškozené] přitom ve své výpovědi poukazovala na to, že jí obžalovaný opakovaně sděloval, že výživné jí neplatí záměrně, protože se k němu nechce vrátit. I ze zpráv některých společností tak, jak je rozepsáno výše v rámci pojednání o listinných důkazech v tomto odůvodnění, je zřejmé, že obžalovaný se ani některé možné zaměstnavatele nesnažil kontaktovat s dotazem na zaměstnání. Skutečnost, že obžalovaný mohl opětovně pracovat u [právnícká osoba] a.s. s velmi slušným příjmem, byla ostatně zjevně zjišťována v průběhu opatrovnického řízení vedeného v roce 2014 tak, jak vyplývá i z odůvodnění výše zmíněného rozsudku v opatrovnické věci. Vyživovací povinnost obžalovaného k synům [jméno] a [jméno] vyplývá ze zákona o rodině, později občanského zákoníku a výslovně mu byla stanovena rovněž rozsudkem Okresního soudu v Bruntále, pobočky v Krnově, pro období od 1. 1. 2014 v případě syna [jméno] a od 23. 5. 2013 v případě syna [jméno]. Že si obžalovaný tuto svou vyživovací povinnost od počátku neplní je zřejmé z jeho vyjádření u hlavního líčení, z výpovědi svědkyně [celé jméno poškozené], i z listinných materiálů, konkrétně z textu SMS zpráv zasílaných obžalovaným [celé jméno poškozené], přičemž z výpovědi [celé jméno poškozené], z listinných důkazů a částečně i z výpovědi samotného obžalovaného vyplývá, že na placení výživného měl dostatek finančních prostředků, avšak výživné svévolně platit odmítá jako odvetu za to, že od něj [celé jméno poškozené] i s dětmi odešla a nechce se vrátit. Ze zpráv úřadu práce a potažmo i ze zjištění učiněných Okresním soudem v Bruntále, pobočka v Krnově, v rámci opatrovnického řízení navíc vyplývá, že obžalovaný odešel od [právnícká osoba] a.s. dobrovolně a že už předtím vykazovala jeho pracovní morálka, zejména pokud jde o docházku, nedostatky. V průběhu evidence u úřadu práce se pak obžalovaný o zaměstnání ani dostatečně nezajímal, když se neucházel o pracovní pozici u zaměstnavatelů, kteří mu byli úřadem práce doporučeni. Takto se obžalovaný zbavoval možnosti, aby si na základě řádného pracovního poměru zajistil příjmy dostatečné k hrazení výživného v plné výši. S přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem bylo v průběhu hlavního líčení prokázáno, že obžalovaný záměrně a tedy úmyslně neplatil výživné na své dva syny, a to po dobu přesahující dva roky v případě syna [jméno] a po dobu přibližně jednoho a půl roku v případě syna [jméno], čímž naplnil znaky přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku. Pouze nad rámec věci je možno uvést, že vzhledem k tomu, že obžalovaný výživné neplatí záměrně, pracoval pouze tzv. na černo, tedy bez toho, aby jeho zaměstnání bylo kdekoliv vykazováno, čímž znemožnil, aby mu výživné mohlo být sráženo, dopustil se obžalovaný takového jednání, které už se velice přiblížilo vyhýbání se plnění vyživovací povinnosti. V takovém případě by pak již byla dána přísnější právní kvalifikace podle § 196 odst. 2 trestního zákoníku. S ohledem na majetkovou situaci [celé jméno poškozené], která po celou dobu, kdy mělo trvat neplacení výživného, byla matkou samoživitelkou dvou dětí, odkázanou toliko na rodičovské příspěvky a dávky pomoci v hmotné nouzi, je zřejmé, že byla ve špatné finanční situaci, přičemž neplacení výživného ze strany obžalovaného muselo být přinejmenším částečně kompenzováno právě dávkami pomoci v hmotné nouzi, v rámci jejichž poskytování úřad práce zohledňoval, že výživné obžalovaný neplatí. Pokud by se o tyto dávky ponižil měsíční příjem [celé jméno poškozené], která i s těmito dávkami po finanční stránce tak tak vycházela, je nepochybné, že by nejen ona, ale i její synové, coby oprávněné osoby, byli ohroženi finanční nouzí a z toho důvodu je nutno jednání obžalovaného v bodě 2) výroku tohoto rozsudku kvalifikovat i jako přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 3 trestního zákoníku.

V rámci úvah o ukládání trestu soud přihlédl ke společenskému zájmu, který byl jednáním obžalovaného porušen a kterým je v případě bodu 1) výroku rozsudku zájem společnosti na ochraně lidského soukromí a svobodného rozhodování, ale i lidského zdraví, zejména co do psychické stability, a v případě bodu 2) zájem společnosti na zajištění řádné výživy, jakož i vývoje

nezletilých dětí. Soud hodnotil způsob provedení trestné činnosti, přičemž v případě obou bodů výroku tohoto rozsudku bylo nutno k tíži obžalovaného připočítat již delší dobu páchání trestné činnosti, stejně tak jako skutečnost, že obžalovaný svým jednáním naplnil znaky hned dvou různých trestných činů v rámci souběhu vícečinného, nestejnorodého. V případě bodu 1) je k tíži obžalovaného potřeba vyhodnotit rovněž intenzitu, s jakou vůči poškozené jednal, když bylo zjištěno, že se nejednalo toliko o kontaktování prostřednictvím elektronické komunikace, ale i o kontakty osobní, v rámci kterých dokonce byly i přímé projevy násilnického jednání, stejně tak bylo zjištěno množství výstupů ze strany obžalovaného za použití nejrůznějších výhrůžek a obžalovaný tak naplnil hned dva kvalifikační momenty podle § 354 odst. 1 trestního zákoníku. Skutečnost, že jednání obžalovaného mělo na poškozenou poměrně výrazný dopad a tato musela dokonce vyhledat odbornou pomoc, je rovněž nutno vyhodnotit jako přitěžující okolnost, stejně tak jako charakter jednání obžalovaného, které se již přiblížilo právní kvalifikaci trestného činu vydírání s přísnější trestní sazbou. Soud rovněž přihlédl k tomu, že obžalovaný takto jednal ve vztahu k ženě, starající se o dvě malé děti, v případě syna [jméno] dokonce z počátku žalovaného období o novorozence, v důsledku čehož musela jednání obžalovaného o to hůře snášet. Že takovýmto způsobem obžalovaný jednal i v době, kdy už proti němu bylo vedeno trestní řízení, a to až do zahájení trestního stíhání a jak vyplývá z výpovědi poškozené, tak dokonce i poté, je potřeba rovněž vyhodnotit k tíži obžalovaného. K tíži obžalovaného pak bylo potřeba vyhodnotit rovněž skutečnost, že v případě bodu 1) nezůstal toliko u výhrůžek, ale částečně své výhrůžky i plnil tím, že erotické fotografie poškozené zasílal lidem z jejího okolí a takto se v nich snažil vzbudit zdání, že se poškozená skutečně začala věnovat prostituci či pornografii. Stejně tak obžalovaný podnikal další faktické kroky, jako například v tom směru, že odmítal poškozené vydat zpět jejího staršího syna, což nepochybně jako jeho matka musela velmi těžce nést. Ve vztahu k bodu 2) výroku tohoto rozsudku je pak k tíži obžalovaného potřeba připočítat také skutečnost, že vyživovací povinnost neplnil ve vztahu hned ke dvěma dětem, kterým se tak v důsledku obžalovaného mohla snížit životní úroveň, i skutečnost, že za relativně dlouhé období neuhradil ani jedinou, byť i jen částečnou platbu výživného. Jak vyplynulo z výpovědi svědkyně [celé jméno poškozené] a potažmo i z vyjádření obžalovaného, o mladšího syna se obžalovaný ani zásadněji nezajímá a dokonce začal popírat, že by vůbec mohl být jeho otcem. Rovněž motivaci obžalovaného, který výživné neplatí z toho důvodu, aby matku svých dětí přiměl k návratu ke své osobě, je potřeba vyhodnotit jako okolnost přitěžující. Dále skutečnost, že obžalovaný se svým jednáním již přiblížil k tomu, co by bylo možno klasifikovat jako vyhýbání se plnění vyživovací povinnosti, je potřeba považovat za určitým způsobem přitěžující okolnost. Oproti výše rozepsaným přitěžujícím okolnostem pak v této trestní věci soud neshledal jedinou okolnost polehčující. Sám obžalovaný přístupem k celému trestnímu řízení dal jednoznačně najevo, že nehodlá přijmout jakoukoliv odpovědnost za své jednání a je tedy zjevné, že nemá zájem projevit jakoukoliv snahu po nápravě, když naopak ještě osočuje další osoby, zejména poškozenou [celé jméno poškozené], přinejmenším z nedostatečné péče o rodinu i jiného společensky nevhodného chování či aktivit. K osobě obžalovaného soud zjistil, že se jedná o formálně nezaměstnaného, v jehož rejstříku trestů doposud není jediný záznam a proti němuž bylo v minulosti vedeno vícero přestupkových řízení ohledně přestupků proti občanskému soužití, i když z procesních důvodů nakonec žádný z těchto přestupků nebyl projednán.

Zejména vzhledem k tomu, že na osobu obžalovaného je nutno pohlížet jako na osobu bezúhonnou, bylo možno v této trestní věci ještě ukládat trest odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu. V případě přečinu podle § 196 odst. 3 trestního zákoníku, který je z obou trestných činů přísněji trestným, pak bylo možno obžalovanému ukládat trest odnětí svobody v rozmezí od 6 měsíců do 3 roků. Soud přitom přihlédl k osobě obžalovaného, dále i k výrazně převažujícím přitěžujícím okolnostem, jakož i k projevům obžalovaného v průběhu trestního řízení a shledal, že v tomto případě je nutno ukládat již spíše citelnější trest odnětí svobody ve výši trojnásobku dolní hranice zákonného rozmezí, aby obžalovaný byl odrazován od případného dalšího pokračování v obdobné trestné činnosti, a to hrozbou výkonu dostatečně přísného trestu.

Z projevu obžalovaného v trestním řízení i z výpovědi poškozené [celé jméno poškozené] soud totiž nabyl dojmu, že obžalovaný nemá absolutně zájem ve kterémkoliv z obou trestných činů, pro které je stíhán, ustát, o čemž ostatně svědčí i to, že v trestné činnosti má pokračovat i po sdělení obvinění. Z toho důvodu byla rovněž obžalovanému ukládána již zkušební doba v trvání 3 roků, tedy zkušební doba středně dlouhého trvání. Jako jistá záruka toho, že obžalovaný trestnou činnost nebude opakovat, by pak měly posloužit rovněž podmínky osvědčení, jednak ve zkušební době řádně platit běžné výživné a podle svých možností i splácet dlužné výživné a rovněž zdržet se jakéhokoliv kontaktování [celé jméno poškozené] nad rámec běžné komunikace týkající se vyzvedávání synů obžalovaného. Na základě posledně zmíněné podmínky osvědčení tak obžalovaný po celou zkušební dobu nesmí [celé jméno poškozené] jakýmkoliv způsobem kontaktovat z jiného důvodu, než aby se s ní dohodl na vzájemném styku s dětmi a ani při takovéto komunikaci obžalovaný nesmí používat jakýchkoliv obtěžujících, vulgárních, či výhrůžných projevů. Pokud obžalovaný výše uvedené podmínky osvědčení dodržovat nebude, případně pokud nepovede v průběhu zkušební doby řádný život a bude se dopouštět trestných činů či přestupků, rozhodne soud, a to případně i ještě v průběhu zkušební doby, že původně podmíněně odložený trest odnětí svobody vykoná v příslušném typu věznice. Samotná zkušební doba pak počíná běžet právní mocí tohoto rozsudku.

Závěrem je možno ještě zmínit, že obžalovanému byl oproti původně vydanému trestnímu příkazu, vůči němuž si podal odpor, ukládán poměrně znatelně přísnější trest. Takto soud postupoval částečně z toho důvodu, že pokud pachatel trestní příkaz přijme, přijme tímto i trestní odpovědnost za své jednání, což je první krok k jeho nápravě a vyjádří tak i určitou míru spolupráce v rámci trestního řízení, přičemž takové skutečnosti by měly být posuzovány jako polehčující okolnost, avšak pokud pachatel, který je následně z trestného činu usvědčen, takovýmto způsobem nepostupuje, nemůže být popsána polehčující okolnost ve věci dána. Dále však byl důvodem ukládání výrazně přísnějšího trestu i samotný průběh dokazování v rámci hlavního líčení, kdy oproti přípravnému řízení soud zjistil celou řadu dalších přitěžujících okolností, vztahujících se buďto k průběhu spáchání jednotlivých skutků nebo k osobě obžalovaného. Nově takto bylo zjištěno kupříkladu to, že obžalovaný se měl k poškozené [celé jméno poškozené] chovat násilnicky i v průběhu jejich soužití, což nepochybně zvyšuje nebezpečnost jeho jednání, že v době páchaní trestné činnosti se vůči této dopouštěl i dalších závažných projevů, jako je sexuální obtěžování či svévolné zadržování dítěte, že nežádoucí kontakty poškozené provozoval dokonce i v době, kdy již proti němu bylo vedeno trestní řízení a následně i trestní stíhání, nebo že v případě trestného činu podle § 196 trestního zákoníku bylo neplacení výživného prakticky jen dalším nátlakovým prostředkem, jak se domoci návratu poškozené k obžalovanému či alespoň k umožnění sexuálních kontaktů. Veškeré výše uvedené skutečnosti pak vedly k tomu, že byl obžalovanému ukládán výrazně přísnější trest, než v případě původně vydaného trestního příkazu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Mgr. Marek Stach v.r.
-samosoudce-

Za správnost vyhotovení:
J.Hybnarová